

Wniosek o
preliminarnie Promotorów
i Doktorantów

Wpł. 25.08.2020r.
MR

01.09.2020.

PREZES URZĘDU
ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH

Katowice, 31 sierpnia 2020 roku

Dr hab. Michał Kania, prof. UŚ

Prof. dr hab. Ewelina Gronowska

Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Śląski w Katowicach
Tel.: 502 393 160
Email: michal.kania@us.edu.pl

RECENZJA

Rozprawy doktorskiej Pana Marcina Żurawskiego

„Administracyjnoprawne zagadnienia elektronicznych
zamówień publicznych w świetle informatyzacji
administracji publicznej”

Promotor: Pan dr hab. Henryk Nowicki, prof. UMK

Promotor pomocniczy: Pan dr Krzysztof Kucharski

I. Uwagi o temacie i zakresie Rozprawy

1. Problematyka zamówień publicznych budzi uzasadnione zainteresowanie. Według Sprawozdania Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień publicznych w 2018 roku wartość rynku zamówień publicznych wyniosła 202,1 mld zł. Stanowi to 9,55% produktu krajowego brutto (PKB). Liczba rodzimych zamawiających wyniosła 33 049. Z tego 12 954 zamawiających wskazało, że udzielało zamówień na podstawie procedur określonych w ustawie – Prawo zamówień publicznych. W 2018 roku udzielono łącznie 143 881 zamówień. Jednocześnie polski rynek zamówień publicznych charakteryzuje się bardzo wysokim odsetkiem wykorzystania przetargu nieograniczonego, oraz marginalnym wykorzystaniem trybów negocjacyjnych, na poziomie poniżej 1%.
2. Jedną z kluczowych kwestii w ostatnim czasie dotyczących zamówień publicznych staje się kwestia elektronicznej zamawiania, której swoją pracę poświęcił Doktorant. Elektroniczna zamawiania stanowi jeden z podstawowych fundamentów reformy wprowadzonej mocą przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych (Dz. Urz. UE L 94/65 z 28.03.2014). Przez elektroniczną zamawiania należy rozumieć przy tym proces komunikacji pomiędzy zamawiającymi a wykonawcami za pomocą środków elektronicznych (elektroniczna *sensu stricte*), jak również inne konstrukcje prawne wykorzystujące rozwiązania technologiczne wspierające m.in. takie działania, jak.:

- jednolity elektroniczny dokument zamówienia, e-faktury, katalogi elektroniczne, e-Certis (elektronizacja *sensu largo*).
3. Temat rozprawy dobrany został trafnie. Posiada on istotne znaczenie praktyczne wpisując się w podstawowe trendy reformy zamówień publicznych, przewidziane ustawą z dnia 11 września 2019 roku Prawo zamówień publicznych. Problematyka elektronizacji zamówień publicznych stanowi obecnie przedmiot zainteresowania wszystkich rozwiniętych światowych systemów zamówień publicznych, będąc warunkiem *sine qua non* realizacji zasady efektywności tychże zamówień. Niestety na gruncie rodzimych rozwiązań legislacyjnych oraz praktyki obserwujemy znaczne opóźnienie w zakresie implementacji narzędzi umożliwiających elektronizację zamówień publicznych.
  4. Temat wybrany przez Doktoranta pozwala na wykazanie się szeroką wiedzą właściwą teoretykowi prawa. Z uwagi na ostatnie wydarzenia związane z pandemią Covid-19 temat wybrany przez Doktoranta zyskał jeszcze mocniej na znaczeniu praktycznym. Okazało się, że w momencie pandemii wiele instytucji i przedsiębiorców potrafi skorzystać z dobrodziejstw komunikacji elektronicznej praktycznie w każdej dziedzinie życia. Komunikacja ta widoczna jest w sektorach G2C, B2B. Sektor publiczny wolniej aniżeli sektor prywatny przyswaja „nowinki techniczne”. Obecnie już nie tylko przepisy prawa wymuszają jednak konieczność rychłej elektronizacji zamówień publicznych. Komunikacja elektroniczna w ciągu ostatnich miesięcy pojawiła się w wielu miejscach, w tym w słabiej rozwiniętych firmach sektora prywatnego, na uczelniach, w szkołach. Dalszy brak pełnej i skutecznej elektronizacji zamówień publicznych w Polsce będzie powodował, że rynek zamówień publicznych będzie jednym z ostatnich bastionów zapóźnienia technologicznego, tak w sferze publicznej, jak i gospodarczej.
  5. Temat wybrany przez Doktoranta jest tematem skomplikowanym, wymagającym wiedzy z zakresu prawa unijnego, administracyjnego oraz zamówień publicznych. Bez wątplenia należyte przedstawienie tematu wymaga również znajomości dotyczącej narzędzi elektronicznych wykorzystywanych w procesie elektronizacji zamówień. Autor wykazał się takową wiedzą, rzetelnie analizując wątki prawne oraz wskazując na znaczenie praktyczne proponowanych przez Niego rozwiązań.
  6. Rozprawa stanowi dzieło ważne z punktu widzenia rozwoju rodzimych zamówień publicznych. Jest to praca, która porządkuje w jasny sposób dotychczasową ewolucję elektronizacji zamówień publicznych w kontekście szerszej informatyzacji administracji publicznej. Intersujący sposób analizy ewolucji konstrukcji prawnych z zakresu informatyzacji administracji publicznej oraz elektronizacji zamówień publicznych prowadzi Autora do naszkicowania przyszłości oraz wskazania wyzwań, jakie staną przed polskimi zamawiającymi w kluczowym obszarze dalszego rozwoju komunikacji elektronicznej.

II. Cel badawczy, tezy, metoda badawcza

1. Autor w sposób precyzyjny określił główną tezę pracy, zgodnie z którą elektroniczne zamówienia publiczne stanowią szczególną formę informatyzacji administracji

- publicznej, z uwzględnieniem specyfiki zamówień publicznych. Autor wskazuje, iż teza ta została udowodniona w trakcie prowadzonych badań. /str.246/. Ponadto Autor wskazał na szereg hipotez badawczych /str.14-15/. Na szczególną uwagę w tym kontekście zasługuje w mojej ocenie wskazanie, iż zdaniem Doktoranta koniecznym staje się zidentyfikowanie i przezwyciężanie barier natury technicznej i ekonomicznej przy wprowadzaniu informatyzacji administracji publicznej oraz elektronizacji zamówień publicznych. Ciekawym jest również dobór przez Autora pola badań komparatystycznych, które obejmują rozwiązania francuskie oraz portugalskie.
2. Autor posługuje się w swojej pracy metodą formalno-dogmatyczną uzupełnioną o metodę prawoporównaczą (komparatystyka) oraz metodę ekonomicznej analizy prawa /str.12/. Wybór prawa francuskiego oraz portugalskiego jako pola badań komparatystycznych jest interesujący, aczkolwiek warto odnotować, iż za modelowe rozwiązania w zakresie globalnych trendów w obszarze elektronizacji zamówień publicznych uznaje się rozwiązania południowokoreańskie, chilijskie <https://www.chilecomptra.cl/>, a w obrębie europejskim rozwiązania ukraińskie (<https://prozorro.gov.ua/en>) oraz gruzińskie. Właśnie rozwiązania ukraińskie stały się podstawą rozwiązań przyjmowanych na gruncie krajowym. Analiza rozwiązań portugalskich oraz francuskich przeprowadzona została na str. 213 – 221

III. Aspekt formalno-warsztatowy Rozprawy

1. Rozprawa składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów oraz wniosków końcowych. We wstępie Autor w sposób prawidłowy i wyczerpujący wskazał problem badawczy, cel pracy oraz metodę badawczą /str.7-16/. Wskazać należy, iż już we wstępie Autor w sposób precyzyjny definiuje podstawowe pojęcia, którymi będzie posługiwał się w swojej pracy, w tym przede wszystkim pojęcie elektronizacji zamówień publicznych, jak również wagę analizowanego problemu /str.7/. Znaczenie kluczowych pojęć Autor rozwija w dalszej części pracy (np. str. 21, 25).
2. Kolejne rozdziały pracy dotyczą: węzłowych zagadnień dotyczących informatyzacji zamówień publicznych, informatyzację administracji publicznej w świetle standardów określonych w dokumentach Unii Europejskiej, rozwój elektronicznych zamówień publicznych w systemie prawnym Unii Europejskiej, rozwój elektronicznych zamówień publicznych w systemie prawa polskiego oraz elektronizację zamówień publicznych w świetle informatyzacji administracji publicznej. Całość pracy wieńczy precyzyjne zakończenie, w którym Autor sformułował trafne i jasno sformułowane wnioski końcowe.
3. W rozdziale pierwszym Autor dokonuje istotnych ustaleń terminologicznych kluczowych pojęć takich jak: informatyzacja oraz elektronizacja zamówień publicznych, jak również analizuje ewolucję fenomenu informatyzacji administracji publicznej oraz elektronizacji zamówień publicznych. Szczególnie interesującymi stają się w tej części rozważań uwagi na temat rozwoju komunikacji elektronicznej w Polsce zawarte na str. 35-38. Rozdział pierwszy charakteryzuje się dogłębną analizą dokumentów źródłowych, polityk oraz wytycznych dotyczących informatyzacji administracji publicznej w Polsce.

4. W rozdziale drugim Doktorant skupia swoją uwagę na aktach typu *soft law* wypracowanych przez organy Unii Europejskiej. Wyniki badań tej części pracy prowadzą Autora do wskazania przyczyn, celów oraz możliwych przyszłych skutków rozwoju komunikacji elektronicznej w zamówieniach publicznych. Również w tym rozdziale Autor wykazał się należyłą rzetelnością prowadzonych badań. W ciekawy i jasny sposób ujęte zostały polityki Unii Europejskiej w zakresie informatyzacji administracji publicznej oraz elektronizacji zamówień publicznych.
5. Rozdział trzeci dotyczy instytucji elektronicznych zamówień publicznych w świetle prawa unijnego. Autor dokonuje w nim wszechstronnej i wyczerpującej analizy regulacji unijnych w zakresie elektronizacji zamówień publicznych, omawiając m.in. takie konstrukcje jak JEDZ /str. 131-135/, czy też e-Certis /str. 135-137/. Wyniki badań prowadzonych w rozdziale trzecim wskazują na wpływy prawa unijnego na krajowe instytucje dotyczące elektronicznych zamówień publicznych, a także pozwalają Autorowi na ocenę, czy rozwiązania te spełniają swoją rolę.
6. Rozdział czwarty dotyczy instytucji wypracowanych w krajowym porządku prawnym. W rozdziale tym Autor dokonał nie tylko analizy ewolucji istniejących rozwiązań ale również odniósł się do zmian wynikających z projektowanych zmian. Na szczególną uwagę zasługuje nakreślenie modelowego rozwiązania dotyczącego konstrukcji Portalu e-Zamówienia. /str. 186-188/
7. W piątym rozdziale przedstawiono wyniki badań związane z zestawieniem systemu prawa zamówień publicznych z innymi rozwiązaniami z zakresu informatyzacji administracji publicznej w Polsce. Na szczególną uwagę zasługuje analiza wpływu elektronizacji zamówień publicznych na realizację zasad tychże zamówień.
8. Strona formalno-warsztatowa nie budzi poważniejszych zastrzeżeń. Autor wykorzystał bogatą literaturę przedmiotu. W wykazie bibliografii wskazano na 221 pozycji. Autor wykazał się wymaganą rzetelnością w zakresie tworzenia przypisów. W całej pracy jest ich 610. Przypisy są starannie skonstruowane, w części z nich Autor rozwija główne wątki prowadzonej analizy. Drobne usterki dostrzec można w zakresie przytaczania informacji przedstawionych przez innych autorów (np. przypis nr 4, str. 10), nie rzutują one jednak na bardzo wysoką ocenę strony formalnej pracy.
9. Praca napisana jest językiem prostym, komunikatywnym i żywym. Zdania są logiczne, tezy rozwijane i należycie przeprowadzane. Przyjęte założenia konstrukcyjne Autor realizuje w sposób konsekwentny i zdyscyplinowany. W rozprawie nie ma zasadniczo fragmentów zbędnych. Przed przystąpieniem do analizy szczegółowych zagadnień Autor w sposób precyzyjny dokonuje zabiegów porządkujących, co widoczne jest szczególnie w rozdziale pierwszym w odniesieniu do pojęcia elektronicznych zamówień publicznych /str. 21-26/. Każdy rozdział wieńczy logiczne podsumowanie.

IV. Ogólna ocena merytoryczna Rozprawy

1. Recenzowana praca zasługuje na pozytywną ocenę. Do szczególnych zalet przedstawionej rozprawy, istotnych w świetle art. 13 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2003 Nr 65 poz. 595), zgodnie z którym: „rozprawa doktorska, przygotowywana pod

opieką promotora albo pod opieką promotora i promotora pomocniczego, o którym mowa w art. 20 ust. 7, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub oryginalne dokonanie artystyczne oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej'' zaliczam w pierwszej kolejności kompleksowość opracowania. Pan Magister dokonał w pracy analizy wątków z zakresu prawa unijnego, prawa administracyjnego oraz zamówień publicznych. Autor w sposób klarowny łączy wątki z poszczególnych dziedzin prawa, wykazując logiczność i konieczność powiązań między nimi. Problematykę elektroniczacji zamówień publicznych Doktorant osadza w kontekście informatyzacji administracji publicznej, uwypuklając wskazane zagadnienia jako główną tezę swojej rozprawy.

2. Rozprawa charakteryzuje się ponadto jasnym i uporządkowanym tokiem wywodów. Autor dokonuje wartościowych zabiegów terminologicznych, które pozwalają w dalszej kolejności na klarowne określenie używanych w pracy zwrotów /np. str. 17-18/. W całej pracy widoczna jest dbałość o stronę formalną i jakość stylistyczną. Autor prowadzi wywody merytoryczne w sposób logiczny. Przedstawiane przez Niego uwagi mają charakter klarowny i uporządkowany. Układ pracy powoduje, iż zawarte w niej rozważania mają charakter kaskadowy. Pytania stawiane przez Autora „doczekują” się wnikliwych odpowiedzi lub przynajmniej próby ich udzielenia /np. str. 96/.
3. Autor wykazał się również samodzielnością naukową i umiejętnością formułowania niebanalnych wniosków. W szczególności zgadzam się z następującymi wnioskami Doktoranta przedstawionymi w pracy.

Wnioski przedstawiane w trakcie prowadzonych rozważań

1. Polska w chwili transformacji ustrojowej znalazła się w sytuacji, w której ogromne tempo zmian ustrojowo-gospodarczych spotkało się z ogromnymi zaniedbaniami w infrastrukturze telekomunikacyjnej. Mają one bezpośrednie przełożenie na opóźnienia w integracji ze strukturami zachodnio-europejskimi i gospodarką światową. /str. 36/
2. W wielu przypadkach unowocześnienie administracji publicznej, oparte jest na modelach zaczerpniętych z sektora prywatnego. Administracja publiczna jest zatem beneficjentem zmiany w otoczeniu informatycznym, natomiast w mniejszym stopniu inicjatorem i liderem zmian. Powyższe doprowadza do sytuacji, w której rozwój informatyczny sektora publicznego pozostaje w dysproporcji w stosunku do sektora prywatnego. Natomiast w ostatnich latach dystans ten zaczyna się zmniejszać. /str.73/
3. Należy dokładnie przeanalizować problemy wynikające z powstającego problemu wykluczenia osób, które mogą i potrafią posługiwać się narzędziami elektronicznymi, ale świadomie z nich rezygnują. Może to prowadzić do ponownego zaburzenia koncepcji spójności społecznej. W efekcie może powstać sytuacja prowadząca do wykluczenia kolejnej grupy społecznej, która zastąpi grupę obecnie wykluczoną, nie

- mogącą korzystać z omawianych instrumentów z uwagi na bariery technologiczne. /str. 97/.
4. Odrębnym od dostępności problemem jest kwestia interoperacyjności. Jest ona postulowana już od najwcześniejszych dokumentów, a wciąż nie zostały wypracowane w tym zakresie rozwiązania umożliwiające pełne zastosowanie tej zasady w kontaktach z administracją w państwach członkowskich. /str. 97/.
  5. Wprowadzenie rozwiązań wykorzystujących środki elektroniczne prowadzi do zwiększenia konkurencji, zapewniając niemal powszechny dostęp osób zainteresowanych do niezbędnych informacji. Z drugiej strony tak wysoki poziom z informatyzowania społeczeństwa wymaga zastosowania odpowiednich zabezpieczeń, aby zapobiec rozwojowi przestępczości cybernetycznej, m.in. wyłudzeniom informacji. /str.106/
  6. Trafnie /na poziomie UE/ dostrzeżono konieczność przeprowadzenia zmian w tym zakresie, zgodnie ze zmianami zachodzącymi w życiu codziennym Europejczyków, gdzie komunikacja elektroniczna w bardzo dużym stopniu zastąpiła komunikację tradycyjną. /str.117/
  7. Wprowadzone na gruncie dyrektyw zasady stosowania środków komunikacji elektronicznej należy traktować jako fragment ogólnego dążenia do wzrostu wykorzystania elektronicznych możliwości świadczenia usług administracji publicznej, a więc jako jedną z form całościowo rozumianego procesu informatyzacji administracji publicznej. /str. 139/.
  8. Jeśli uda się osiągnąć zakładany poziom interoperacyjności dzięki systemowi e-Certis oraz formularzowi JEDZ, niewątpliwie służyć to będzie realizacji zasady uczciwej konkurencji oraz równego traktowania przedsiębiorców w postępowaniu w sprawie udzielania zamówienia publicznego. /str. 140/
  9. Należy zintensyfikować prace nad wprowadzeniem takich rozwiązań, aby posiadanie odpowiednich zaświadczeń, certyfikatów czy innych dokumentów honorowane w jednym państwie członkowskim umożliwiało potwierdzenie ich również w innych państwach członkowskich. /str. 140/
  10. Niestety część postulowanych rozwiązań, takich jak kompleksowy system teleinformatyczny do obsługi zamówień publicznych, nie została dotąd zrealizowana. Dopiero wejście w życie nowej ustawy Prawo zamówień publicznych w 2021 roku ma umożliwić korzystanie z platformy, która będzie spełniać większość założeń zawartych w Planie. /str. 144/
  11. Wprowadzenie krajowych regulacji na krótko przed upływem terminu ich implementacji, a tym samym brak możliwości pełnej i rzetelnej analizy wprowadzanych zmian skutkuje problemami natury legislacyjnej i technicznej. /str. 184/
  12. W następstwie analizy polskich przepisów dotyczących informatyzacji administracji publicznej należy jeszcze raz podkreślić postulat, aby platformy pozwalające na korzystanie z usług publicznych, w tym elektronicznych zamówień publicznych, umożliwiały zachowanie interoperacyjności.

Wnioski zawarte w zakończeniu rozprawy

1. Elektroniczna zamówień publicznych nie powinna być traktowana jako cel sam w sobie, ale przede wszystkim ma służyć realizacji zasad zamówień publicznych. /str. 237, również na str. 143/
2. Wprowadzone w 2018 roku rozwiązanie przejściowe polegające na odroczeniu pełnej elektronicznej postępowania o udzielenie zamówienia publicznego o wartości zamówienia poniżej progów stosowania dyrektywy, nie może zostać uznane za środek wystarczający. /str. 239/
3. Obecny stopień komputeryzacji i informatyzacji administracji publicznej jest wystarczający dla celów wprowadzenia elektronicznych zamówień publicznych. Koszty zapewnienia odpowiednich narzędzi w postaci platformy usług elektronicznych nie powinny stanowić istotnej bariery ekonomicznej. /str.240/.
4. Koniecznym staje się doszczegółowienie obowiązków zamawiających na takim poziomie, aby wybór określonych rozwiązań technicznych w jak największym stopniu służył realizacji zasad udzielania zamówień publicznych. /str.243-244/
5. Istotnym jest przygotowanie w pełni interoperacyjnych systemów wykorzystywanych przez organy administracji publicznej. /str.245/

V. Uwagi o charakterze szczegółowym

1. Autor słusznie w mojej ocenie wskazuje, iż elektroniczna zamówień publicznych powinna służyć w pierwszej kolejności urzeczywistnianiu zasad tychże zamówień. W szczególności na stronach 39-40 Autor odnosi się do kwestii wpływu elektronicznej zamówień publicznych na realizację efektywności tychże zamówień. Następnie w rozdziale piątym omawia w sposób szczegółowy wpływ elektronicznej na zasady udzielania zamówień publicznych. /str. 221-226/. Warto zauważyć, iż w świetle nowego art. 17 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2019 roku Prawo zamówień publicznych „*zamawiający udziela zamówienia w sposób zapewniający: uzyskanie najlepszych efektów zamówienia, w tym efektów społecznych, środowiskowych oraz gospodarczych, o ile którykolwiek z tych efektów jest możliwy do uzyskania w danym zamówieniu, w stosunku do poniesionych nakładów*” zasada efektywności zamówień publicznych rozumiana jest jako osiągnięcie, realizacja celów – efektów środowiskowych, społecznych oraz w domyśle przede wszystkim proinnowacyjnych. Pojawia się zatem pytanie dotyczące tego, w jaki konkretnie sposób w praktyce elektroniczna zamówień publicznych wpłynie/może wpłynąć na osiągnięcie wyrażonych w art. 17 ust. 1 pkt 2 efektów?
2. Wprowadzony mocą przepisów dyrektywy klasycznej z 2014 roku obowiązek przemodelowania sposobu komunikacji w ramach zamówień publicznych stawia przed państwami członkowskimi skomplikowane zadanie związane z kwestiami technicznymi. Rozwiązania techniczne w ramach elektronicznej zamówień publicznych pozwalają na wyodrębnienie trzech zasadniczych modeli, tj. po pierwsze, modelu opartego o centralny program (oprogramowanie) umożliwiający elektroniczną zamówień w ramach całego systemu w danym kraju, po drugie, modelu opartego

- o istnienie centralnej platformy z ograniczonymi funkcjami repozytorium danych wraz z funkcjonowaniem licznych platform komercyjnych oferujących pozostałe konieczne usługi, oraz po trzecie, modelu opartego w wykorzystywanie wyłącznie platform komercyjnych, spełniających wszakże wymogi stawiane przepisami prawa. Pojawia się zatem pytanie dotyczące tego, który ze wskazanych powyżej modeli zdaniem Autora w największym stopniu przyczyni się do realizacji zasady efektywności oraz zasady konkurencyjności? Czy zgodnie z nakreślonymi na str. 186 -188 oraz str. 233 założeniami będzie to zdaniem Autora wyłącznie model pierwszy?
3. Rynek zamówień publicznych powinien być rynkiem atrakcyjnym dla wykonawców, chroniącym ich interesy ale jednocześnie gwarantującym zamawiającym możliwość zarządzania realizacją umowy w sprawie zamówienia publicznego. Z tego powodu coraz większą uwagę skupia się również na etapie należytego wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego. Pojawia się zatem pytanie o zasadność fenomenu kompleksowej elektronizacji zamówień publicznych, obejmującej również etap realizacji umowy, warunki takiej elektronizacji oraz jej cele? Wydaje się, iż takie podejście cechować powinno przede wszystkim bardziej skomplikowanie, długoterminowe umowy, w tym - zaliczane również przez Autora do systemu zamówień publicznych - umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym. /str. 24/.
  4. W świetle art. 61 ust. 2 nowej ustawy Prawo zamówień publicznych „komunikacja ustna dopuszczalna jest w toku negocjacji lub dialogu oraz w odniesieniu do informacji, które nie są istotne, w szczególności nie dotyczą ogłoszenia o zamówieniu lub dokumentów zamówienia, wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub konkursie, potwierdzenia zainteresowania, ofert lub prac konkursowych, o ile jej treść jest udokumentowana”. Interesującym może się jednak okazać w praktyce pójście o krok dalej i adoptowanie odpowiednich rozwiązań elektronicznych również w przypadku trybów negocjacyjnych. Pojawia się zatem pytanie, czy i ewentualnie jak Doktorant wyobraża sobie wdrożenie odpowiednich rozwiązań w tym obszarze?

***

Recenzowaną rozprawę ocenić należy pozytywnie. Recenzowana praca Pana mgr Marcina Żurawskiego zawiera w swej treści oryginalne rozwiązanie zagadnienia naukowego o istotnym znaczeniu, zarówno dla teorii jak i dla praktyki. Rozprawa w mojej ocenie spełnia w pełni wymogi stawiane rozprawom doktorskim, określonym w obecnym stanie prawnym przepisami ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym i tytule w zakresie sztuki. Rozprawa może stanowić podstawę dopuszczenia do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

/dr hab. Michał Kania, prof. UŚ /